

Sygn. akt IV CSK 402/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej w K.
przy uczestnictwie A. K., K. K. i Skarbu Państwa
- Pełnomocnika Rządu do Spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania
A. K. i K. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 11 kwietnia 2017 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestników A. K. i K. K. na rzecz wnioskodawcy
kwotę 360,00 (trzysta sześćdziesiąt) zł oraz na rzecz Skarbu
Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnieśli o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o drugą z wymienionych przesłanek.

Uzasadnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II PK 274/11, nie publ.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej zawierającej szczegółowe omówienie wątpliwości interpretacyjnych, a w przypadku istnienia rozbieżności w judykaturze, przytoczenia odpowiednich orzeczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09, nie publ.; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07, nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 43; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06; z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.).

Skarżący wskazali, że w sprawie niniejszej zachodzi potrzeba wykładni art. 285, 292, 172 k.c. w kontekście tego, czy prawidłowa jest wykładnia akceptująca bieg zasiedzenia przed dniem 17 stycznia 2003 r. służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz właściciela urządzeń przesyłowych.

Analiza wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, jego uzasadnienia, a także uzasadnień orzeczeń sądów obu instancji, nie daje podstaw do uznania, że rzeczywiście zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka

potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Wypada jednak zauważyć, że odnośnie przedstawionej w skardze problematyki istnieje ugruntowana linia orzecznicza (zob. m. in. uchwały Sądu Najwyższego z dnia: 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139; 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11; a także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2017 r., I CSK 261/16, nie publ.).

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw